

ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH

METODY UKŁADANIA ALGORYTMÓW: METODA "DZIEL I ZWYCIĘŻAJ"

Metoda polega na tym, że zamiast rozwiązywać wejściowy problem, który może być problemem trudnym, próbuje się wskazać *jeden* lub *więcej innych problemów*, które są łatwiejsze do rozwiązania, a ich rozwiązanie pozwala na skonstruowanie rozwiązania problemu wejściowego.

Algorytm typu "dziel i zwyciężaj" dzieli problem na **niezależne** podproblemy, rozwiązuje je **rekurencyjnie**, a następnie **łączy** rozwiązania wszystkich podproblemów w celu utworzenia rozwiązania pierwotnego problemu.

Dziel: Dzielimy problem na pewną liczbę podproblemów, stanowiących mniejsze egzemplarze tego

samego problemu.

Zwyciężaj: Rozwiązujemy podproblemy rekurencyjnie. Jeśli jednak rozmiary podproblemów są dostatecznie

małe, to rozwiązujemy podproblemy bezpośrednio.

Połącz: Łączymy rozwiązania podproblemów w rozwiązanie pierwotnego problemu.

Formalny zapis metody

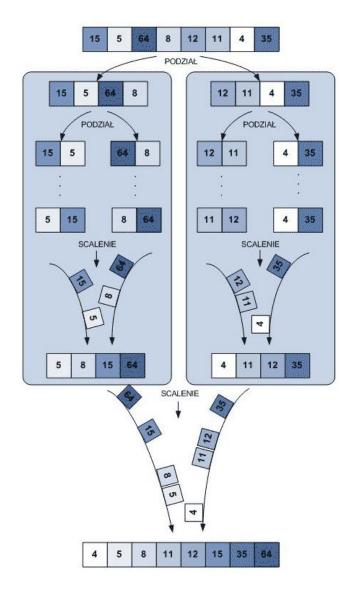
```
dziel_i_zwyciezaj(N)
jeśli N wystarczająco małe
zwróć Przypadek_elementarny(N)
w przeciwnym przypadku
Podziel Pb(N) na mniejsze egzemplarze: Pb(N_1), Pb(N_2),..., Pb(N_k)
dla i=1,...,k
oblicz wynik cząstkowy w_i = dziel_izwyciezaj(N_i)
zwróć PołączRozwiazania(w_1, w_2,..,w_k)
```

Zadanie 1. Wykonaj analizę działania algorytmu sortowania szybkiego (*quicksort*) na przykładowych danych. (*Pliki do wykorzystania*: *zadania_dziel_i_rzadz.xlsx*, arkusz *zadanie_1*).

Zadanie 2. Zaimplementuj funkcję *merge*() scalającą dwa posortowane wektory (patrz rysunek na str. 2). Następnie wykonaj analizę działania algorytmu sortowania przez scalanie (*mergesort*) na przykładowych danych. (*Pliki do wykorzystania*: *zadania_dziel_i_rzadz.xlsx*, arkusz *zadanie_2*).

Zadanie 3. Stosując metodę "dziel i zwyciężaj", ułóż algorytm wyznaczania największego elementu wektora.

Zadanie 4. Dana jest tablica n liczb całkowitych. Przedstaw algorytm liczący sumę elementów w tablicy z zastosowaniem metody "dziel i zwyciężaj".

ANALIZA ZŁOŻONOŚCI OBLICZENIOWEJ SORTOWANIA PRZEZ SCALANIE

Załóżmy, że rozmiar pierwotnego problemu n jest potęgą dwójki. Wtedy w każdym kroku podziału dzielimy problem na podproblemy rozmiaru dokładnie n/2.

Dziel: W kroku dzielenia znajdujemy środek przedziału, co zajmuje czas stały, więc $\Theta(1)$.

Zwyciężaj: Rozwiązujemy rekurencyjnie dwa podproblemy, każdy rozmiaru n/2, co daje w sumie czas

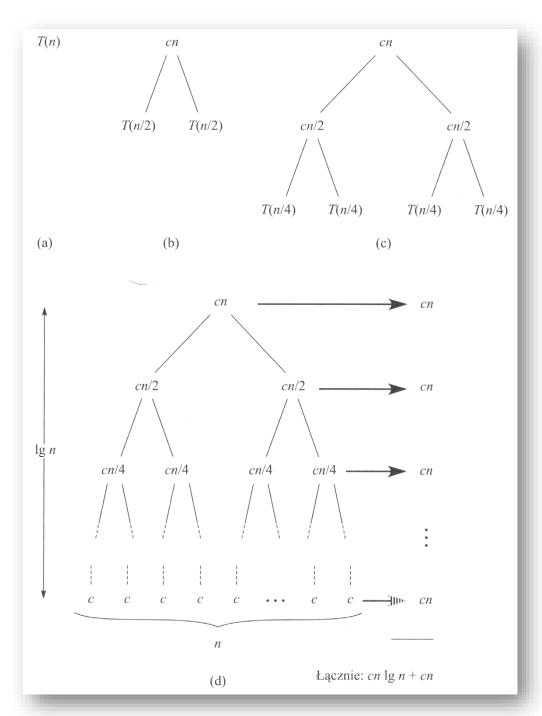
2 * T(n/2).

Połącz: Procedura merge() działa dla n elementowej podtablicy w czasie $\Theta(n)$.

Czas działania sortowania przez scalanie w przypadku pesymistycznym wynosi:

$$T(n) = \begin{cases} \Theta(1) & \text{je\'sli } n = 1 \\ 2T(n/2) + \Theta(n) & \text{je\'sli } n > 1 \end{cases} = \begin{cases} c & \text{je\'sli } n = 1 \\ 2T(n/2) + cn & \text{je\'sli } n > 1 \end{cases}$$

$$T(n) = \begin{cases} c & \text{je\'sli } n = 1\\ 2T(n/2) + cn & \text{je\'sli } n > 1 \end{cases}$$

Zsumujemy teraz koszty na każdym poziomie drzewa. Koszt na najwyższym poziomie to cn, drugi poziom wnosi koszt $c\left(\frac{n}{2}\right)+c\left(\frac{n}{2}\right)=cn$, kolejny poziom wnosi koszt $c\left(\frac{n}{4}\right)+c\left(\frac{n}{4}\right)+c\left(\frac{n}{4}\right)+c\left(\frac{n}{4}\right)=cn$. Na najniższym poziomie jest n węzłów, każdy wnoszący koszt c, co w sumie daje koszt cn.

Łączna liczba poziomów "drzewa rekursji" jest równa $\log_2 n + 1$, a każdy poziom wnosi koszt cn, co daje łączny koszt $cn(\log_2 n + 1) = cn\log_2 n + cn$. Pomijając składnik niższego rzędu i stałą c, otrzymujemy wynik $\Theta(n\log_2 n)$.